

Рівненський державний

гуманітарний університет

Студентський дайджест

Збірник наукових матеріалів здобувачів
вищої освіти

№ 3
2021

Рівненський державний гуманітарний університет
Психолого-природничий факультет

Студентський дайджест

збірник наукових матеріалів здобувачів вищої освіти

Випуск 3

Рівне, 2021

СТУДЕНТСЬКИЙ ДАЙДЖЕСТ: збірник наукових матеріалів здобувачів вищої освіти. – Випуск 3. – Рівне: РДГУ, 2021. – 150 с.

Головний редактор:

Павелків Роман Володимирович – доктор психологічних наук, професор, перший проректор, завідувач кафедри вікової та педагогічної психології Рівненського державного гуманітарного університету.

Виконавчий редактор:

Корчакова Наталія Вікторівна – доктор психологічних наук, доцент, професор кафедри вікової та педагогічної психології Рівненського державного гуманітарного університету.

Члени редакційної колегії

Немеш Олена Миколаївна – доктор психологічних наук, професор, в.о.ректора Рівненського державного гуманітарного університету.

Павелків Віталій Романович – доктор психологічних наук, професор, декан психолого-природничого факультету Рівненського державного гуманітарного університету.

Безлюдна Валентина Іванівна – кандидат педагогічних наук, доцент, професор кафедри вікової та педагогічної психології Рівненського державного гуманітарного університету.

Юрчук Олексій Іванович – кандидат педагогічних наук, доцент кафедри педагогіки і психології (дошкільної та корекційної) імені проф. Поніманської Т. І Рівненського державного гуманітарного університету

*Друкується за рішенням Вченої Ради РДГУ
(протокол № 5 від 27 травня 2021 р.)*

За достовірність фактів, дат, назв тощо відповідальність несуть автори матеріалів.

Список використаних джерел

1. Андерсен Б., Старк Ф. М., Гросс Я. Социальный стресс, личность и экотравмирующие переживания: эмпирическое исследование ближайших реакций на Чернобыльскую аварию в Гамбурге // Социальная и клиническая психиатрия, 1995. Т. 8, №2. – С. 6-14.
2. Аствацатуров М. И. Душевные болезни в связи с условиями военной службы. Статистические данные о душевных заболеваниях в различных армиях // Воен.-мед. журн., 1912. – С. 68-88.
3. Джишкариани М. Д. Травматический стресс у выживших на войне // Социальная и клиническая психиатрия, 2000. Т. 10, №4. – С. 28-31 .
4. Знаков В. В. Психологические причины непонимания «афганцев» в межличностном общении // Психол. журн., 1990. Т. 4. – С. 99-108.
5. Колодзин Б. Как жить после психической травмы. – М. : «Шанс», 1997. – 146 с.
6. МКБ-10. Международная классификация болезней (10-й пересмотр) : Классификация психических и поведенческих расстройств / Под.ред. Ю. Л. Нуллера, С. Ю. Циркина. – СПб.: «АДИС», 1994. – 178 с.
7. Напреенко А. К., Логановский К. Н. Система психиатрической помощи при радиоэкологических катастрофах и локальных войнах // Журнал психиатрии и медицинской психологии, 2000. № 1. – С. 14-18.
8. Основные типы психической дезадаптации у бывших воинов-интернационалистов. Психологическая диагностика и психотерапия : методические рекомендации / Карвасарский Б. Д., Алексеева Д. А., Ташлыков В. А. и др. – Л., 1990. – 18 с.
9. American Psychiatric Association, Committee on Nomenclature and Statistics : Diagnostic and Statistical Manual of Mental Disorders, ed. 3, revised. – Washington, DC, American Psychiatric Association, 1987.

УДК 159.922.73:[159.923:17.022.1]

ФОРМУВАННЯ ГУМАНІСТИЧНИХ ЦІННОСТЕЙ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ В ОСВІТНЬО-ВИХОВНІЙ ДІЯЛЬНОСТІ

Нікішина Дарина, здобувач ОС «бакалавр»

спеціальності 053 «Психологія. Практична психологія», II курс, РДГУ

Керівник: Кулаков Р.С., канд. психол. наук, доцент

Постановка проблеми. Процес становлення сучасного суспільства потребує розвитку національної системи виховання, в основу якої будуть покладені провідні принципи демократизації та гуманізму. Очевидно, що ініціативним суспільним об'єктом має бути людина з великим рівнем свідомості, творчої завзятості, надійності, яка керується у своїй діяльності і поведінці гуманістичними цінностями. Зміст початкової освіти складає основу всебічного розвитку учнів, формування в них мислення, пізнавальних інтересів, оволодіння навичками здобувати знання. В цей період у молодших школярів швидко формуються соціальні, моральні, інтелектуальні якості. В початковій школі учні опановують основними знаннями щодо правил поведінки у соціумі через викладання навчальних дисциплін. Саме у цей період закладається усвідомлення гуманістичних цінностей, що стануть підґрунтям їхньої вдалої соціалізації.

Мета повідомлення – здійснити теоретичний аналіз основних умов та шляхів формування гуманістичних цінностей у дітей молодшого шкільного віку в умовах освітнього процесу.

Виклад основного матеріалу. До проблеми виховання гуманістичних цінностей з позиції філософії, соціології звертаються В. Андрущенко, Л. Баєва, М. Горлач, Л. Панченко; з позиції психології – М. Боришевський, Л. Виготський, А. Здравомислов, І. Кон, О. Леонтєв, І. Маноха, М. Рокич та інші, які розглядають процеси перетворення

загальнолюдських, культурних, гуманістичних цінностей на стимули і мотиви практичної поведінки людей. Мету, зміст, форми і методи підвищення ефективності процесу виховання гуманної особистості в сучасному суспільстві розглядають І. Бех, О. Вишневський, І. Зязюн, О. Киричук, Ю. Мальований, В. Петровський, О. Сухомлинська, О. Яремчик. Здійснивши аналіз наукових джерел, можна сказати, що проблема виховання гуманістичних моральних цінностей в учнів досліджувалася різними авторами. Аналіз праць дав змогу говорити про те, що найсприятливішою для виховання в учнів початкової школи поведінки на основі гуманістичних цінностей є їх діяльність не лише в умовах класно-урочної діяльності, але і у позаурочний час. Школярі із педагогами, соціальним педагогом, психологом на основі партнерства беруть участь у суспільно значимій діяльності, в продовж якої вправляються в здійсненні суспільно значущих вчинків на основі гуманістичних цінностей. Молодші школярі залучаються до різних творчих об'єднань (гуртків, студій, факультативів) відповідно до інтересів, та свого вибору, що допомагає розвитку їх індивідуальних нахилів і здібностей, самореалізації особистості. Все ж реалізація завдань виховання гуманістичних цінностей в дітей початкової школи часто нівелюється через відсутність належного методичного забезпечення, недостатнього теоретичного осмислення.

У XXI столітті гуманізація освіти та гуманізація суспільного життя належить до суттєвих цінностей, і є результатом та умовою якісної освіти.

Недостатність духовності говорить про усвідомлення цінностей сьогочасного й майбутнього, інтенсивність пошуку шляхів гуманізації життя. Процеси інтеграції, миттєва зміна технологій роблять стимул усім державам для зміцнення міжнародних відносин [2, с. 11]. Ще з початку 90-х років XX століття дилема виховного потенціалу освіти визначилась як найбільший вплив. Очікування нових ідей, нових поглядів щодо сутності і напрямів розвитку освіти, поступово зосередилась на потребі визначення базових цінностей навчально-виховного процесу. Є багато різних класифікацій цінностей залежно від логічної основи їх поділу, зокрема, розрізняють загальнолюдські, національні, колективні, індивідуальні цінності; цінності віри, родинні, вітальні, пізнавальні, життєсміслові, матеріальні, духовні, етнічні. Цінності мають історичний характер, тому вони можуть змінюватись як у суспільстві, так і в свідомості людей. У психолого-педагогічному аспекті дуже важливо обґрунтувати таку систему цінностей, яка має бути основою виховання і розвитку учнів, внутрішнім компонентом їхньої свідомості, самосвідомості, мотивом і регулятором позитивно спрямованої діяльності.

На основі узагальнення філософських, психолого-педагогічних праць (Ш. Амонашвілі, Л. Архангельський, І. Бех, М. Боришевський, О. Вишневський, І. Зязюн, С. Рубінштейн, А. Сиротенко, В. Сухомлинський.) було визначено, що гуманістичні цінності – це поняття, які регулюють поведінку людини в усіх сферах її суспільного життя і орієнтацію на них у процесі задоволення своїх потреб. Вони є особливим результатом духовної діяльності людини, що виражається в ставленні молодшого школяра до речей, їх властивостей, дій, вчинків. [3, с.98].

Гуманістичні засади освіти вивчали педагоги-гуманісти різних часів і народів. Сучасне розуміння гуманістичних цінностей освіти спирається на антропологічні і соціокультурні координати. Розуміння сутності гуманістичних цінностей у шкільній освіті лаконічно висловлюють таким чином – дитина є головною педагогічною цінністю і педагог, здатний до її виховання, соціального захисту, збереження індивідуальності. А звідси центрованість на ідеях: людина не засіб, а мета, тому не дитину треба пристосувати до системи освіти, а освіту до неї; у шкільній освіті різноманітними засобами має утверджуватись позитивне ціннісне ставлення учнів до себе, інших людей, природи і суспільства. Гуманістичні цінності належать до найбільш значущих складників соціальної структури особистості людини. Їх слід розглядати як серцевину особистості, що відображає не тільки ставлення до життя та життєдіяльності, а й оцінку свого місця та місця іншої людини в навколишньому середовищі. Стійка система цінностей зумовлює такі якості

особистості, як надійність, вірність певним принципам, цілісність, що відповідають за активність життєвої позиції.

Зауважимо, що гуманістична цінність формується послідовними діями, коли знання та уявлення про гуманність підкріплюються мотивами, що базуються на почуттях, ставленнях та відносинах. Багаторазово повторювані дієво, ці знання переростають у навички і звички, які, у свою чергу, коригують сутність учинків уже як переконання [1, с. 47].

Розвиток психіки здійснюється на основі природної для певного вікового періоду діяльності. Такою діяльністю для молодших школярів виступає учіння, суттєво змінюються мотиви їх поведінки та відкриваються нові джерела розвитку пізнавального та особистісного потенціалу. До інтерактивних форм та методів формування гуманістичних цінностей в молодших школярів також відноситься рольова гра. Оволодіння учнями системою цінностей-ставлень під час її проведення здійснюється через почуття, досвід, думки та дії, що проявляються при виконанні ними певних соціальних ролей або у процесі міжособистісних стосунків. Створені для цього ігрові ситуації базуються на явищах реального життя, цікавих фактах, матеріалах, що містять певну проблему. Наприклад, рольова гра «В гостях» передбачає формування у молодших школярів цінності іншої людини, образу «хорошого іншого», запобігання предметних міжсуб'єктних відносин; боротьбу з Его-потягами вихованців. Для цього створюється ситуація, у якій молодших школярів ділять на «гостей» та «господарів». «Господарі» повинні зустріти, пригостити «гостей», зробити їх візит цікавим і приємним. «Гості» в свою чергу мають привітати «господарів», підготувати їм саморобні подарунки, розповісти цікаві історії, продемонструвати свої таланти тощо. Всі учасники гри повинні вести себе ввічливо і гуманно. Водночас вони навчаються чуйності і тактовності спілкуватися з цікавими людьми. Важливим етапом у становленні самостійної навчальної діяльності є спільна діяльність спочатку з дорослими, а потім вже з однолітками. Саме відносини з однолітками відіграють тут найбільшу роль. Ж. Піаже стверджував, що якості, такі, як критичність, вміння поважати точку зору інших та терпимість, розвивається при спілкуванні дітей між собою. Також під впливом колективної діяльності у школярів виникає здатність співчувати іншим людям. Доведено, що у спільній діяльності інтерактивного типу найкраще проявляються гуманні взаємини дітей. Доволі часто у такій діяльності виникає необхідність поєднання дії, можливість ставлення до ровесника як до самого себе - доброзичливо і вимогливого одночасно, співучасть в успіхах та невдачах.

Отже, виховання гуманності – це процес засвоєння гуманного суспільного досвіду, в результаті якого відбувається формування нових мотивів і потреб, їх перетворення і підпорядкування, діяльність школярів повинна спрямовуватись на засвоєння системи гуманістичних цінностей та втілення їх у практичних діях [4, с. 99].

Висновки. Таким чином, результати досліджування засвідчують, що найбільш сприятливим віком для формування гуманістичних цінностей є молодший шкільний вік, що зумовлено психологічними та віковими особливостями школярів. Зазначимо, що всім школярам властиві обидва аспекти вираження гуманістичних цінностей: загальний та соціальний. А також виховування цих цінностей у школярів відбувається швидше та ефективніше за допомогою врахувань у роботі з ними вікових психологічних особливостей. Також важливим залишається створення відповідної системи підготовки вчителів початкової школи як педагогів-гуманістів, що проявляється у спілкуванні, організації навчальних занять, позаурочного часу та спільній діяльності. Водночас, важливо виробити у вихованців потребу у самовизначенні, самотворчості та самореалізації, засвоєнні ними системи цінностей-ставлень; формувати у дітей позитивні риси виховної особистості, враховуючи специфіку їхнього мислення та своєрідність світосприймання; створювати умови для вільного висловлення ними своїх думок та почуттів; стимулювати до активно-творчої та результативної діяльності.

Список використаної літератури

1. Бех І.Д. Виховання особистості: У 2 кн. Кн. 2: Особистісно орієнтований підхід: науково-практичні засади / Бех І.Д. – К.: Либідь, 2003. – 111 с.
2. Волкова Н.П. Педагогіка: Навч. посібник [для студентів вищ. навч. закладів] / Волкова Н.П. – К.: Академія, 2001. – 66 с.
3. Піроженко. Т.О Особистість дошкільника: перспективи розвитку. 2010. – 98 с.
4. Сухомлинський В.О. Вибрані твори: У 5-ти т. / Сухомлинський В.О. – Т.3. – К.: Рад. шк., 1976. – 114 с.

УДК [159.922.7 : 159.942] : 78

ПСИХОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ВПЛИВУ МУЗИКИ НА ЕМОЦІЙНІ СТАНИ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ

Олексійчук Зоряна, здобувач ОС «бакалавр»

спеціальності 053 «Психологія», 4 курс, РДГУ

Керівник: Яцюк Н.О., канд. психол. наук, доцент

Постановка проблеми. Позитивні емоційні стани як складова частина емоційної сфери особистості молодших школярів, що виражається в емоційних переживаннях, має сприятливий вплив на адекватне сприйняття соціального середовища, своєї ролі та місця в ньому, ставлення до власної особистості, розвиток можливості протистояти негативним впливам. Адже людина, яка живе у реальному світі, має властивість певним чином ставитися до кожного з елементів системи життя.

Завдяки емоціям дитина у процесі пізнання світу навколишнього та власного індивідуального формує особистісне ставлення, що супроводжується виникненням почуттів та емоційних переживань, які проявляються у позитивних та негативних емоційних станах, таких як радість, захоплення, любов, чи гнів, страх, ненависть, печаль тощо.

Засобами емоцій та системи емоційної регуляції мотивуються пізнавальні процеси та поведінка, які є необхідними для налагодження взаємодії дитини молодшого шкільного віку, яка знаходиться ще на стадії формування та розвитку емоційної сфери, із оточуючою реальністю.

Одним із ефективних методів впливу на розвиток емоційної сфери молодших школярів є музика, яка завдяки своєму чуттєвому змісту уможливіє безпосередній вплив на активізацію та інтенсифікацію розвитку емоційних процесів, стимулює їх трансформацію із дитячої безпосередності в більш стале та контрольоване явище, сприяє подоланню соціально-комунікативних порушень, поведінкових порушень, регулює прояви психо-вегетативних порушень, є способом усунення наслідків психофізіологічного напруження тощо.

На сьогоднішній день існують чисельні доробки в напрямку вивчення емоційної сфери особистості. Дослідженню проблем емоцій, емоційних станів, емоційних переживань присвячені роботи таких науковців, як Л.Берковіц, В. Бехтерев, Ф. Василюк, Л. Веккер, В. Вілюнас, Б. Додонов, М. Дяченко, Б. Зейгарник, О. Захаров, К. Ізард, Є. Ільїн, Н. Карпенко, Є.Лісіна, О. Леонтєв, Н. Максимова, С. Максименко, К. Мілютіна, Є.Новикова, М. Осоріна, А. Петровський, К. Платонов, О. Прихожан, С.Рубінштейн, В. Семиченко, В. Симонов, А. Шаров, Т. Шінгаров, О.Чебикін, П. Якобсон та ін. Психологічні особливості емоційної сфери дітей, в тому числі молодших школярів, досліджувалися Л. Божович, Л.Виготським, І. Коном, С. Кузіковою, О. Лідерс, Н. Максимовою, К.Мілютіною, Д. Фельдштейном та ін.

Емоційні прояви дітей були предметом дослідження Л. Занкової, В.Лубовського, Н. Морозової, М. Певзнер та ін. Вагомий внесок в розробку проблеми емоційних станів молодших школярів внесли дослідження В.Лебединського, І. Нікольської, І. Петренко, Я. Рейковського, С. Ставицької, Т. Шульги, П. Якобсона та ін. Сприйняття музики дітьми

З М І С Т

АПОСТОЛ М. ВЗАЄМОДІЯ ПСИХОЛОГА ЗАКЛАДУ ОСВІТИ З БАТЬКАМИ В УМОВАХ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ.....	5
БАБАК А. ПСИХОЛОГІЧНА ГОТОВНІСТЬ ДИТИНИ ДО НАВЧАННЯ.....	8
БЕНДЮГ В. ПСИХОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ПОВЕДІНКИ ПОДРУЖЖЯ В КОНФЛІКТІ.....	10
БЕНДЮГ В. ДОСЛІДЖЕННЯ ВПЛИВУ ТИПУ ТЕМПЕРАМЕНТУ НА ПОВЕДІНКУ ПОДРУЖЖЯ В КОНФЛІКТІ.....	13
БІЛЬ Ю. ЧИННИКИ АГРЕСИВНОСТІ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ.....	15
БОРТНІК М. ПСИХОЛОГІЧНІ ДЕТЕРМІНАНТИ ПРОЯВІВ ІНФАНТИЛІЗМУ У ПІДЛІТКОВОМУ ВІЦІ.....	17
ВАЛАГА О. ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ Я-ОБРАЗУ В РАНЬОМУ ЮНАЦЬКОМУ ВІЦІ.....	20
ГРЕБІНЕВИЧ М. ВПЛИВ ЦІННІСНИХ ОРІЄНТАЦІЙ НА ПРОФЕСІЙНЕ САМОВИЗНАЧЕННЯ СТАРШОКЛАСНИКІВ.....	21
ГУЗЕЙ А. ПРОБЛЕМИ ПРОФЕСІЙНОГО СТАНОВЛЕННЯ МОЛОДОГО ФАХІВЦЯ ПСИХОЛОГІЧНОЇ СЛУЖБИ.....	24
ГУРИНЧУК А. ГЕНДЕРНІ ОСОБЛИВОСТІ ПРОЯВУ ЛІДЕРСТВА В ЮНАЦЬКОМУ ВІЦІ.....	28
ДАНИЛЯК К. ДОСЛІДЖЕННЯ ПСИХОЛОГІЧНИХ ОСОБЛИВОСТЕЙ ФЕНОМЕНУ СТРАХУ У СУЧАСНІЙ НАУЦІ.....	30
ДВОРАК Д. ПСИХОЛОГІЧНА ПРОБЛЕМА БУЛІНГУ У ШКІЛЬНОМУ СЕРЕДОВИЩІ.....	32
ДЕМ'ЯНЮК В. ПРОБЛЕМИ АДАПТАЦІЇ ПРАЦІВНИКІВ ПСИХОЛОГІЧНОЇ СЛУЖБИ СИСТЕМИ ОСВІТИ ДО УМОВ ПРОФЕСІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ.....	35
ДЕРЕЛО І. ПСИХОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ САМОПРЕЗЕНТАЦІЇ ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦІВ-ЖІНОК.....	39
ДЖЕДЖЕРА О. ВПЛИВ СТРЕСУ НА ПЕРЕЖИВАННЯ ЕМОЦІЙНИХ СТАНІВ ЗДОБУВАЧІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ В УМОВАХ ПАНДЕМІЇ COVID-19.....	41
ДЗЬОБА Ю. ПРИЧИНИ ТА ПРОЯВИ ЕМОЦІЙНОГО ВИГОРАННЯ ПІДЛІТКІВ.....	43
ЄФІМОВА М. МПСИХОЛОГІЧНІ ЗАХОДИ З ПРОФІЛАКТИКИ АГРЕСИВНОЇ ПОВЕДІНКИ ПІДЛІТКІВ.....	45
КИЛИМЧУК І. РОЛЬ ПСИХОЛОГІЧНОЇ СЛУЖБИ У ФОРМУВАННІ В УЧАСНИКІВ ОСВІТНЬОГО ПРОЦЕСУ ТОЛЕРАНТНОГО СТАВЛЕННЯ ДО ДІТЕЙ З ОСОБЛИВИМИ ОСВІТНИМИ ПОТРЕБАМИ.....	49
КОБЕЦЬ Д. ТЕОРЕТИЧНИЙ АНАЛІЗ ПРОБЛЕМИ ФОРМУВАННЯ НАВЧАЛЬНОЇ МОТИВАЦІЇ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ.....	52
КОВАЛЕЦЬ А. УЯВЛЕННЯ ЮНАЦТВА ПРО МАЙБУТНЬОГО ШЛЮБНОГО ПАРТНЕРА.....	55
КОВАЛЬЧУК Х. ОСОБЛИВОСТІ ЛІДЕРСЬКИХ ЯКОСТЕЙ СТУДЕНТІВ.....	57
КОЗЕНЮК М. ОСОБЛИВОСТІ ВИВЧЕННЯ ОСОБИСТІСНОЇ ГОТОВНОСТІ СТАРШОКЛАСНИКІВ ДО ВИБОРУ ПРОФЕСІЇ.....	58
КОНОНЧУК А. ЗДАТНІСТЬ ДО ЕМПАТІЇ ЯК СКЛАДОВА ПРОФЕСІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ПСИХОЛОГА ЗАКЛАДУ ОСВІТИ.....	62
КОСТЮКОВИЧ І. ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ САМООЦІНКИ ДІТЕЙ МОЛОДШОГО ШКІЛЬНОГО ВІКУ.....	65
КУЛАКЕВИЧ П. БАТЬКІВСТВО ТА МАТЕРИНСТВО ЯК СОЦІАЛЬНО-ПСИХОЛОГІЧНИЙ ФЕНОМЕН.....	69
ЛАТА І. ПСИХОЛОГІЧНЕ ДОСЛІДЖЕННЯ ФЕНОМЕНУ «ВИГНАНЦЯ» В ОСВІТНЬОМУ СЕРЕДОВИЩІ.....	72

МАРТЮЧЕНКО К. ПСИХОЛОГІЧНЕ БЛАГОПОЛУЧЧЯ ОСОБИСТОСТІ.....	74
МАРЧУК К. ПСИХОЛОГІЧНЕ ДОСЛІДЖЕННЯ ПРИЧИН БУЛІНГУ В НАВЧАЛЬНОМУ СЕРЕДОВИЩІ.....	77
МЕЛЬНИК Т. ПСИХОЛОГІЧНІ ЧИННИКИ АКЦЕНТУАЦІЇ ХАРАКТЕРУ У ПІДЛІТКІВ.....	78
МИСЬКО Є. ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ НАВЧАЛЬНОЇ МОТИВАЦІЇ СТАРШОКЛАСНИКІВ.....	81
МИХАЙЛОВА Т. ШЛЯХИ ЗАПОБІГАННЯ ТА КОНСТРУКТИВНОГО РОЗВ'ЯЗАННЯ КОНФЛІКТІВ У ПІДЛІТКОВИХ КОЛЕКТИВАХ.....	83
МОВЧКО О. ПСИХОЛОГІЧНІ БАР'ЄРИ ПСИХОЛОГА ЗАКЛАДУ ОСВІТИ У ВЗАЄМОДІЇ ІЗ ПЕДАГОГІЧНИМ КОЛЕКТИВОМ.....	86
НЕЧАЄВА Р. ПСИХОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ПОСТТРАВМАТИЧНОГО СТРЕСОВОГО РОЗЛАДУ У ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦІВ.....	89
НІКШИНА Д. ФОРМУВАННЯ ГУМАНІСТИЧНИХ ЦІННОСТЕЙ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ В ОСВІТНЬО-ВИХОВНІЙ ДІЯЛЬНОСТІ.....	94
ОЛЕКСІЙЧУК З. ПСИХОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ВПЛИВУ МУЗИКИ НА ЕМОЦІЙНІ СТАНИ ШКОЛЯРІВ.....	97
ОМЕЛЬЧУК О. ТРАНСФОРМАЦІЯ КОНЦЕПТУ Я-ПСИХОЛОГ У СТРУКТУРІ САМОСВІДОМОСТІ СТУДЕНТІВ ЗАКЛАДІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ.....	101
ПИЛИШОК Т. ПСИХОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ РОЗВИТКУ МОТИВАЦІЇ НАВЧАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ МАЙБУТНЬОГО ФАХІВЦЯ.....	104
ПИСЬМЕННА В. ОСОБЛИВОСТІ САМОСТАВЛЕННЯ У НЕЗАДОВОЛЕНИХ ВЛАСНОЮ ЗОВНІШНІСТЮ ДІВЧАТ.....	105
ПОДЕЙКО Л. РОЗВИТОК ПРОФЕСІЙНОЇ ІДЕНТИЧНОСТІ МАЙБУТНІХ ПСИХОЛОГІВ.....	109
РАБОВИЧ І. ОСОБЛИВОСТІ ДІАГНОСТИКИ ПРОЯВІВ ДЕВІАНТНОЇ ПОВЕДІНКИ У ПІДЛІТКОВОМУ ВІЦІ.....	111
РАБОВИЧ І. ПСИХОЛОГІЧНИЙ ІНСТРУМЕНТАРІЙ У КОРЕКЦІЙНІЙ РОБОТІ З ПІДЛІТКАМИ, ЯКІ МАЮТЬ ПРОЯВИ ДЕВІАНТНОЇ ПОВЕДІНКИ.....	113
РОМАНОВИЧ І. ПОПЕРЕДЖЕННЯ СУЇЦИДАЛЬНИХ НАХИЛІВ СЕРЕД СТАРШОКЛАСНИКІВ.....	116
РОМАНЮК В. ПСИХОЛОГІЧНИЙ ВЗАЄМОЗВ'ЯЗОК МІЖ РОЗВИТКОМ ЕМОЦІЙНОЇ СФЕРИ ПІДЛІТКІВ І ЇХ СОЦІАЛЬНОГО СТАТУСУ В ГРУПІ.....	120
СОСОНЮК О. РОБОТА ПСИХОЛОГА ЗАКЛАДУ ОСВІТИ ЩОДО РОЗВИТКУ ЕМПАТІЇ У ПІДЛІТКІВ.....	122
СТУПНИЦЬКА А., КОНОНЧУК А. ДОВІРА ЯК ОСНОВНА ФОНОВА ПЕРЕДУМОВА ВЗАЄМОДІЇ ВИКЛАДАЧА ТА СТУДЕНТІВ.....	125
СИРОТЮК А. ДЕПРЕСІЯ В УМОВАХ ПАНДЕМІЇ COVID-19.....	129
ТКАЧ О. ПСИХОЛОГІЧНЕ ДОСЛІДЖЕННЯ ЯВИЩА СОЦІАЛЬНОГО ВИГНАННІ В НАВЧАЛЬНОМУ СЕРЕДОВИЩІ.....	135
ЧЕРНИЖ Я. ОСОБЛИВОСТІ ЕМОЦІЙНОГО ІНТЕЛЕКТУ ПІДЛІТКІВ З ДЕВІАНТНОЮ ПОВЕДІНКОЮ.....	137
ЧИЧУК Ю. ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ СТРЕСОСТІЙКОСТІ СТУДЕНТСЬКОМУ ВІЦІ.....	140
ЧОРНОУС Я. ВПЛИВ ТРИВОЖНОСТІ НА НАВЧАЛЬНУ УСПІШНІСТЬ УЧНІВ....	142
ШЕПЕЛЬЧУК І. ЕМПІРИЧНЕ ВИВЧЕННЯ ОСОБЛИВОСТЕЙ СОЦІАЛЬНО-ПСИХОЛОГІЧНОЇ АДАПТАЦІЇ ДІТЕЙ 6-7 РОКІВ ДО УМОВ НУШ.....	144